

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119264833
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:6119264833.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Dvořákovo nábřeží 8A proti žalovanému: Š. B.Q., V.. XX.XX.XXXX, P. J., Š. XXX/X, občan SR, právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, v konaní o zaplatenie 1.831,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 35,31 eur **z a s t a v u j e .**

II. Súd žalobu vo zvyšku **z a m i e t a .**

III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.831,28eur s prísl. - istina vo výške 1432,71 Eur, -vyčíslený úrok z istiny vo výške 156,08 Eur (ide o súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), - vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 202,84 Eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania po zosplatnení od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaného),- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1432,71 Eur od 18.08.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 39,65 Eur. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy: Zmluva o úvere č. 1448271951 postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery , pričom všetky súčasti zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP/78/2018. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.000 eur a žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky, a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, v dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle ustanovenia § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 14.04.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady:

- dňa 01.07.2016 sumu vo výške 150.00 Eur,- dňa 18.01.2017 sumu vo výške 4.67 Eur,
- dňa 12.05.2017 sumu vo výške 10.37 Eur,- dňa 11.07.2017 sumu vo výške 20.74 Eur,
- dňa 24.08.2017 sumu vo výške 29.38 Eur,- dňa 13.10.2017 sumu vo výške 58.76 Eur
- dňa 16.02.2018 sumu vo výške 103.39 Eur,- dňa 21.05.2018 sumu vo výške 47.74 Eur

- dňa 17.08.2018 sumu vo výške 72.31 Eur

Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 20.03.2019, opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný však do dnešného dňa splatnú dlžnú sumu z úveru neuhradil.

V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 13.90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca si neuplatňuje voči žalovanému zmluvné úroky po zosplatení úveru, len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5.05 %. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa započítavajú prednostne na istinu.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp.zn. XXUp/XXX/XXXX zo dňa 03.05.2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a proti ktorému podal žalovaný včas odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu z nasledovných dôvodov. Zmluva o úvere -dobrá pôžička zo dňa 29.01.2014 je absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy, pretože žalovaný v žiadosti zo dňa 24.01.2014 žiadal o úver vo výške 3 000 Eur, ktorý chcel splácať 4 roky k 10. dňu v mesiaci, právny predchodca žalobcu však schválil žiadosť dňa 29.01.2014, pričom však schválil úver vo výške 3 000 Eur s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala a to výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, údaj o RPMN, dátum prvej splátky a konečnej splatnosti úveru a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne právnym predchodcom žalobcu v bode 4.1. zmluvy o úvere. Všeobecné obchodné podmienky sú napísané miniatúrnym písmom a nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovaným podpísané a žalobca neoboznámil pred podpisom zmluvy žalovaného so znením všeobecných obchodných podmienok. Tak zásadné ustanovenie, ktoré popiera dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré umožňovalo právnomu predchodcovi žalobcu meniť výšku a náležitosti požadovaného úveru, nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Keďže ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter, účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchýliť; osobitný kontraktačný proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán. Ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že žalobca v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru (jeho vyplatenia) nemal vedomosť, čo nie je v zmysle platnej právnej úpravy prípustné a k uzatvoreniu zmluvy by tak došlo bez akceptácie týchto nových podmienok zo strany dlžníka.

Zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Skutočnosť, že žalovaný prijal zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý predstavuje vyplnenie bodu 4.1 zmluvy o úvere právnym predchodcom žalobcu dňa 29.01.2014 z podaného žalobného návrhu nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Schválenie žiadosti vyplnením bodu 4.1 zmluvy podpísanej dňa 29.01.2014 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaný svojím podpisom potvrdil prijatie nového návrhu zo dňa 29.01.2014 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a preto je zmluva o úvere absolútne neplatný právny úkon. Z predloženej zmluvy o úvere a obchodných podmienok formulovaných právnym predchodcom žalobcu vyplýva nasledovný postup uzavretia zmluvy: žalovaný dňa 24.01.2014 podpísal tlačivo žiadosti o poskytnutie úveru dobrá pôžička, v ktorom žiadal úver vo výške 3 000 Eur s dobou splácania 4 roky k 10. dňu v mesiaci. Následne žalobca dňa 29.01.2014 tento návrh v bode 4.1 zmluvy o úvere upravil tak, že

výšku schváleného úveru stanovil na 3 000 eur, pri počte mesačných splátok 48 a do formuláru zmluvy doplnil ďalšie podstatné náležitosti uzatváraanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (výšku, počet, termíny splatnosti splátok a konečnú splatnosť úveru, úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú RPMN, celkovú výšku nákladov atď.). Následne mal žalovanému oznámiť akceptáciu zmluvy, čo však žalobca v konaní nepreukázal. Zmluva (návrh) bola pripravená na formulári (vrátane znenia OP), ktorý bol vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy; žalovaný doplnil len svoje osobné údaje a údaje o žiadanom úvere. Je nepochybné, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na proces uzatvárania uvedenej zmluvy žalovaný uvádza, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nedošlo k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o úvere tak, ako to tvrdí žalobca. Žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu adresoval návrh na prijatie zmluvy, ktorý nebol úplný, keď neobsahoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ako napr. údaj o výške úrokovej sadzby, RPMN, priemernej RPMN, termínoch splátok, atď.), ktoré vyžadovala právna úprava účinná v čase spisania návrhu. Pokiaľ právny predchodca žalobcu mal tento návrh posúdiť a v prípade jeho prijatia následne sám určiť podmienky poskytnutia úveru (vyplniť časť 3 zmluvy) a tieto už len žalovanému oznámiť dodatočne, nešlo z jeho strany o akceptáciu návrhu, ale o odmietnutie návrhu žalovaného a predloženie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy s už zmenenými (konkretizovanými) podmienkami, než boli žalovaným požadované. Následne však už žalobca nepreukázal, či žalovaný písomne akceptoval tento nový návrh a prijal ho tak, ako to vyžadujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasledujúcich, pričom je irelevantné, že zo strany žalobcu bol žalovaným úver aj poskytnutý. Žalobca ani právny predchodca žalobcu v konaní nepreukázali, že by právny predchodca žalobcu žalovaného v čase spisania návrhu na poskytnutie úveru písomne vopred informoval o akýchkoľvek konkrétnych podmienkach, za ktorých mu mal byť úver poskytnutý, pričom len samotná informácia, že žalovaný bol oboznámení o RPMN, úrokovej sadzbe, atď., ktorá bola predtlačená a vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu v zmluve, nie je pre tento účel dostačujúca, keď žalobca túto písomnú informáciu súdu nepredložil. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o úvere zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Subjektívna dvojročná premlčacia doba uplynula dňa 29.01.2016 a objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 29.01.2017. Žalovaný vznáša námietku premlčania. Pohľadávka žalobcu je premlčaná aj z nasledovných dôvodov. V liste zo dňa 18.03.2016 označenom ako Vec: Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru právny predchodca žalobcu upozorňuje žalovaného, že k 18.03.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 14.04.2016 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť 10.01.2016 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) a uplynula 10.01.2019. Keďže žalobný návrh bol doručený konajúcemu súdu až 09.04.2019 pohľadávka žalobcu je premlčaná. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.02.2019 sp. zn. XXCo/X/XXXX: „Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Odvolací súd uvádza, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby (správnosť ktorého odvolateľ namieta) je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo.“

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že podľa žalovaného nedošlo k zhode medzi návrhom zmluvy a prijatím návrhu. Právny zástupca žalovaných tvrdí, že písomná forma nebola dodržaná pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán, nakoľko právny predchodca žalobcu schválil žiadosť s náležitosťami ktoré neobsahovala. Uvedené tvrdenie o neplatnosti právneho úkonu nepovažujú za správne, nakoľko žalovaný podpisom Zmluvy o úvere dobrá pôžička

č. XXXXXXXXXXXX potvrdil svojim podpisom zo dňa 24.1.2017, že pred jej podpisom mu bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva zo samotného znenia zmluvy v bode 4.6 zmluvy a rovnako potvrdil, že bol oboznámený s dokumentmi, ktoré tvoria súčasť zmluvy a to obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky (ďalej len OP a VOP). Zdôrazňujú aj skutočnosť, že právny predchodca žalobcu návrh žalovaného nijak nezmenil.

Žalovaný žiadal o poskytnutie úveru v výške 3000eur na obdobie 4 rokov bez poistenia. Právny predchodca schválil poskytnutie úveru vo výške 3000,00 eur na obdobie 48 mesiacov bez poistenia. Právny zástupca žalovaného namieta aj veľkosť písma VOP, pričom tie postupuje súdu v prílohe a vyvracajú nečitateľnosť predmetných dokumentov. Rovnako tak polemika o písomnej forme a náležitostiach zmluvy. Pre uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje prejav vôle smerujúci k jej uzatvoreniu, potvrdzujúci jej uzatvorenie v súlade s vôľou žalovaného. Žalovaný pritom úver čerpal a uhrádzali splátky na zmluvu, pričom nasledovali aj ďalšie platby. Žalovaný tak fakticky prejavil nie len svojim podpisom, ale i hradením úveru svoj skutočný súhlas s uzatvorenou Zmluvou o úvere, čo deklaruje platné písomné uzatvorenie zmluvy. Uvedené úkony žalovaného svedčia o platnom uzatvorení zmluvy o úvere a dodržaní písomnej formy, nakoľko sú vyjadrením jeho vôle byť v úverovom vzťahu so žalobcom. Pritom už samotné prijatie úveru je potvrdením platného uzatvorenia zmluvného vzťahu. Skutočnosť, že žalovaný úver platil, v danom prípade nie je sporná. Žalovaný poukazuje na aktuálne rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. XXCo/XX/XXXX, v ktorom sa podrobne zaoberal totožným skutkovým stavom. Súd pritom detailne odôvodnil platnosť uzatvorenej Zmluvy o úvere. Podľa rozsudku Krajského súdu: „S právnym posúdením spôsobu uzavretia Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, ktorá má nesporne charakter spotrebiteľskej zmluvy súdom prvej inštancie o tom, že podľa bodu 2 a 3 Zmluvy nedošlo zo strany žalovaného k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, keďže žalobcom podaný nový návrh na základe podmienok, ktoré boli iné, ako uvedené žalovaným v jeho žiadosti o poskytnutie úveru žalobca nezohľadnil sa odvolací súd nestotožnil. Predovšetkým je treba zdôrazniť, že žalovaný nevyplňoval formulár žiadosti o úver, ako to nesprávne súd prvej inštancie v odôvodnení jeho rozhodnutia uviedol, ale dňa 03.07.2013 vyplnil formulár označený v záhlaví ako Zmluva o úvere, dostupná pôžička s vedomím a s jeho súhlasom, že ostatné náležitosti, ako výška splátok úveru, splatnosť jednotlivých splátok, ich počet, konečná splatnosť úveru, výška RPMN, ako aj výška priemernej RPMN, výška úrokovej sadzby, ako aj výška celkových nákladov, o ktorých v čase podpisu zmluvného formulára nemal vedomosť ani sám žalobca, mohli byť žalovanému známe až po posúdení jeho bonity a schopností splácať úver z ním preukázaného príjmu. Žalobca tieto relevantné údaje doplnil do zmluvy dňa 09.08.2013, pričom takto vyplnenú zmluvu doručil žalovanému, inak by nevedel, kedy a v akej výške musí splácať úver a ani by nevedel, že mu ho žalobca vo výške 1.000,- Eur schválil. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tým zistením súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere nevznikla a že žalobca nebol oprávnený požadovať od žalovaného žiadne iné plnenie ako to, ktoré zodpovedalo výške ním reálne nevrátených peňažných prostriedkov v sume 388,72 Eur a 5% úrok z omeškania ročne s úhradou tejto sumy, ktoré je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. K posúdeniu otázky uzavretia zmluvy o úvere súdom prvej inštancie s odkazom na § 43 a nasl. OZ a na čl. 2 bod 2.2 Obchodných podmienok odvolací súd uvádza, že spôsob uzatvorenia zmluvy bol upravený medzi stranami v čl. 2 bod 2 Obchodných podmienok, ktoré sú nedeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere. Je nesporné, že to bol žalovaný, ktorý požiadal žalobcu o poskytnutie sumy 1.000,- Eur a vyplnil prvú a druhú časť formulára zmluvy svojimi osobnými údajmi, výškou ním žiadaného úveru a tento osobne podpísal. Z návrhu Zmluvy žalovaného, tvoriaceho súčasť zmluvy o úvere vyplýva, že sa žalovaný oboznámil s Obchodnými podmienkami a výškou RPMN, resp. jej výpočtom, pričom banka po posúdení všetkých údajov a vyhodnotení bonity klienta určila výšku úrokovej sadzby, mesačné splátky, ich výšku, začiatok a koniec ich platenia, a teda dĺžku doby splácania úveru, vrátane celkových nákladov tak, ako sa na tom strany zmluvy vopred dohodli. Z predtlaču Zmluvy o úvere, a nie žiadosti, ako to nesprávne súd uviedol, podpísanej žalovaným vyplýva označenie zmluvných strán, výška žalovaným navrhovaného úveru, ním navrhnutá doba splácania, ním navrhnutý spôsob čerpania a splácania úveru, ako aj dátum, ku ktorému mienil žalovaný úver splácať v mesačných splátkach. Banka bola pritom oprávnená upraviť výšku úveru, ktorý žiadal žalovaný, pokiaľ by mu z jeho príjmu splácanie jednotlivých splátok ním požadovaného úveru nevyšlo. Vyplnenie návrhu Zmluvy o údaje v bode 3 žalobcom neodporuje požiadavke žalovaného, pričom ho nie je možné považovať za nič iné, ako za akceptáciu návrhu žalovaného. Všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré musí obsahovať Zmluva o úvere nielen podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj podľa ustanovení Obchodného zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch musí banka oznámiť žiadateľovi o úver, rovnako ako aj to, že nespĺňa podmienky na vznik ním vybraného poistenia, čo vykoná podľa bodu 2 Obchodných podmienok

telefonicky na telefónne číslo, ktoré je povinný klient uviesť už v jeho návrhu. Ak by klient nebol zastihnutý, doručí mu žalobca - veriteľ písomné oznámenie v zmysle čl. 8 Obchodných podmienok. Ak klient neodmietne telefonicky alebo písomne do 5 pracovných dní upravenú výšku úveru, úrokovej sadzby, prípadne dobu jeho splácania alebo ak banka schváli požadovanú výšku úveru a dobu splácania uvedenú v žiadosti klienta, odošle jeden originál zmluvy o úvere klientovi. Návrh žalovaného stráca uplynutím 30 dní od dňa jeho podania klientom platnosť. Za deň podania návrhu sa považuje deň podania na obchodnom mieste žalobcu, aj keď by bol odlišný odo dňa vyznačenom na formulári zmluvy o úvere. Podstatná však je posledná veta tohto dojednania, že úpravy návrhu na vykonanie v súlade s týmto ustanovením obchodných podmienok sa nepovažujú za zmenu návrhu. V prejednávanej veci sa pritom nemôže v žiadnom prípade jednať o zmeny návrhu zmluvy zo strany žalobcu, keďže predtým žalobca žiaden návrh žalovanému, ktorý by bol doplnením údajov menil, nedal. Jediný, kto dával návrh na uzavretie zmluvy bol žalovaný. Zo strany žalobcu sa tak nejednalo o taký postup jeho ako veriteľa, ktorý by bol v rozpore s kogentnou právnou úpravou § 43a a nasl. OZ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vznikla výlučne na základe návrhu žalovaného, doplneného žalobcom. Ak by žalobca nebol doplnil do Zmluvy o úvere povinné údaje, Zmluva by nevznikla. Sú to totiž podstatné náležitosti vyžadované Obchodným a Občianskym zákonníkom, ako aj Zákomom o spotrebiteľských úveroch. O tom, že Zmluva o úvere vznikla a má písomnú formu niet žiadnych pochybností, a to aj preto, že ju žalovaný neodmietol. Naopak obe zmluvné strany ju podpísali a bez akýchkoľvek výhrad prijali. O tom, že s návrhom žalovaného žalobca súhlasil, ako aj že žalovaný bez výhrad súhlasil s údajmi doplnenými žalobcom svedčí to, že si sumu 1.000,-Eur od žalobcu zinkasoval a túto aj čiastočne splatil.“ Uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/2/2019, ktorý posudzoval obdobnú zmluvu o úvere: „Žalovaný navrhol predchodcovi žalobcu uzavretie zmluvy o úvere, navrhol aj výšku úveru 1.000,-Eur a dobu jeho splácania tri roky. Žalovaný svojím podpisom podľa čl. 3.2. zmluvy o úvere potvrdil oboznámenie sa s Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, so Sadzobníkom poplatkov, s Oboznámením sa s RPMN, s Oznámením o úrokových sadzbách. Svojím podpisom podľa uvedeného článku zmluvy ako aj v zmysle čl. 2.4. Obchodných podmienok potvrdil, že pred uzatvorením zmluvy sa oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný bol preto oboznámený so skutočnosťami týkajúcimi sa poskytnutia úveru v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to formou formulára tak, ako to predpokladá § 4 ods. 2 citovaného Zákona. Žalovaný svojím podpisom súhlasil aj so spôsobom uzavretia zmluvy o úvere podľa článku 2.2. Obchodných podmienok. Výška a splatnosť úveru boli predchodcom žalobcu akceptované a do zmluvy o úvere boli ním doplnené ďalšie údaje na základe podmienok navrhnutých žalovaným. Žalovaný spolu s oznámením o prijatí návrhu na uzavretie zmluvy žalobcom bol oboznámený s podmienkami ním navrhnutého úveru, pričom nevyužil možnosť odmietnutia podmienok úveru podľa článku 2.2. Obchodných podmienok. Žalovaný s navrhnutými podmienkami a náležitosťami zmluvy súhlasil, o čom svedčí podpísanie zmluvy a prijatie požadovaného úveru 1.000,- Eur. Až čerpaním úveru žalovaným zmluva o úvere nadobudla účinnosť podľa čl. 2.3. Obchodných podmienok. Súhlas s navrhnutými podmienkami a vedomosť o nich žalovaný potvrdil aj následným čiastočným splácaním poskytnutého úveru. Žalovaný navrhol uzavretie úveru s ním navrhnutými podmienkami, bol oboznámený aj s podmienkami úveru v rozsahu a spôsobom podľa § 4 odsek 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neodmietol žalobcom oznámené prijatie úveru s doplnenými podmienkami, prijal žalobcom poskytnutý úver 1.000,- Eur a čiastočne ho aj splácal. Odvolací súd preto nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o nekalej obchodnej praktike žalobcu spočívajúcej v spôsobe uzatvárania zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie na základe tohto nesprávneho právneho posúdenia následne nesprávne posudzoval splnenie informačných povinností a existenciu náležitostí zmluvy o úvere ku dňu 07.12.2012, t.j. ku dňu podpísania návrhu na uzavretie zmluvy žalovaným. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 13.12.2012 a súd prvej inštancie mal preto posudzovať uvedené skutočnosti k tomuto dátumu. Spôsobom uzatvárania zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a spotrebiteľom sa už odvolací súd zaoberal v svojom rozhodnutí zo dňa 25.10.2018 sp. zn. XXCo/XX/XXXX na ktoré odkazuje.“

Právny zástupca žalovaného zároveň z titulu neplatnosti namieta premlčanie, avšak v spojení už z vyššie uvedenými skutočnosťami táto námietka neobstojí. Právny zástupca namieta premlčanie v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Dlh Žalovaného bol zosplatnený ku dňu 14.04.2016. Podľa názoru Krajského súdu Prešov sp. zn. XCo/XXX/XXXX, kde sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu: Pri posudzovaní vedľajším účastníkom vnesenej námietky premlčania, súd prvého stupňa vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka a uzavrel, že žalobcovi na uplatnenie nároku zo zmluvy o revolvingovom úvere voči žalovanej začala plynúť premlčacia lehota nasledujúcim dňom po

uplynutí lehoty na zosplatnenie nesplatených splátok úveru na základe oznámenia zo dňa 08. 11. 2009 prevzatého žalovanou dňa 12. 11. 2009 s určením 15-dňovej lehoty, teda k zosplatneniu došlo dňa 27.11. 2009. Napríklad aj podľa rozsudku Krajského súdu Trnava, sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, kde súd posudzoval plynutie premlčacej doby, a to s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalobca zosplatnil úver ku dňu 26.2.2011 (uplynutím 3 dní od doručenia výzvy žalovanému s poukazom na bod 14.2 VOP), teda ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého spotrebiteľského úveru (vo forme pôžičky) s príslušenstvom, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. V danom prípade splatnosť úveru nastala dňom 14.4.2016 a všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť v deň zročnosti dlhu dňa 14.4.2016 a uplynula dňa 14.4.2019.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zastáva názor, že zmluva o úvere je jednoznačne neplatný právny úkon nakoľko oferta sa nestretla s akceptáciou, žalobca nepreukázal, že by žalovaný prijal zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, keďže samotné čerpanie úveru nemožno považovať za súhlas so zmenou návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere. Žalovaný však uvádza, že danú zmluvu možno vyhodnotiť tiež ako bezúročnú a bez poplatkov, pretože obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 3. 888,98 Eur. Keďže nesprávna výška celkových čiastky spojenej so zaplatením úveru bola použitá pri výpočte RPMN, zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $82 \times 48 = 3\,936$ Eur, zmluva obsahuje údaj vo výške 3 888,98 Eur. V celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru musia byť zahrnuté všetky poplatky spojené so zaplatením úveru, bez ohľadu na to, či niektoré z týchto poplatkov budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.11.2017 sp. zn. XCo/XXX/XXXX potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov pre nesprávnu výšku celkovej čiastky a následne nesprávnu výšku RPMN: „Súd prvej inštancie mal taktiež správne ďalej za preukázané, že pri počte splátok 72 a výške splátky 157,07 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi (žalobcovi) zaplatiť predstavuje sumu 11.309,04 eur, a teda nie sumu 10.653,45 eur (výška úveru 6.350 eur + celková výška nákladov na úver 4.303,45 eur) ako to uviedol veriteľ v predmetnej zmluve. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. V predmetnej zmluve tak ani podľa odvolacieho súdu nebola správne uvedená ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v predmetnej zmluve súd prvej inštancie správne považoval úver poskytnutý žalobcom ako veriteľom žalovanej za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).“ Taktiež rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 4Co/122/2018: „Z vyššie uvedeného je zrejmé, že celková čiastka úveru (a teda ani RPMN) nebola uvedená v správnej výške. Ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, pretože uvedený zákon nepredpokladá kumulatívne nespĺnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 uvedeného zákona, je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca nesprávne uvádzal celkovú výšku úveru a nesprávne uvádzal aj výšku RPMN, takýto úver treba pre absenciu náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, ako uviedol aj súd prvej inštancie. “Krajský súd Žilina rozsudkom zo dňa 26.02.2019 sp. zn. 5Co/234/2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/78/2017-116 zo dňa 29.01.2018, ktorým bola zmluva o úvere pre neuvedenie správneho údaja o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a pre nesprávny údaj o RPMN vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd Žilina v uvedenom rozhodnutí uviedol nasledovné: „ Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Osobitná úprava spotrebiteľských úverov je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pokiaľ požaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórnych náležitostí vymienených

ust. § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom neuvedenie, resp. aj nesprávne, zmätočné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákona požadovaných obligatórnych náležitostí má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, akoby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec. Ako vyplýva z vyššie uvedeného povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. h) uvedeného zákona, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.,,

Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku svojimi argumentmi popiera dikciu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka odkazom na judikatúru, ktorá je však v danom prípade bez právnej relevancie, nakoľko kogentné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka jasne uvádza, kedy začína plynúť premlčacia doba zosplatneného dlhu. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis voči ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu nepoužije, čo potvrdil Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019, v zmysle ktorého: „Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Odvolací súd uvádza, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby (správnosť ktorého odvolateľ namieta) je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo.“

Uvedený právny názor potvrdzujú okrem vyššie uvedených skutočností aj nasledovné súdne rozhodnutia:

Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019: „Dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžníka a veriteľa alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri plnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky určená poslednou splátkou. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ.) Ide o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Ustanovenie § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, a to od 01.11.2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (aktuálne § 53 ods. 9 OZ). Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky. V nadväznosti na uvedenú zákonnú úpravu odvolací musí prisvedčiť odvolacím námietkam žalovaného, že premlčacia doba nezačína plynúť od dátumu, kedy bol úver zosplatnený, ale od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplatnený.“

Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018: „Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na skutkový stav, ako bol v spore zistený vykonaným dokazovaním, premlčacia doba práva žalobcu uplatneného

žalobou začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu zosplatnil predčasne úver poskytnutý žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína plynúť skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu, a to dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený.“ Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co/35/2015: „Z uvedeného vyplýva, že § 53ods. 8 OZ v citovanom znení upravoval tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 8 OZ stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 OZ, upravuje osobitne § 103 OZ tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že popiera, že by bez vedomosti žalovanej do zmluvy dopĺňal akékoľvek informácie. Žalovaný nikdy nepoprel a ani poprieť nemôže, že úver prijal. Už z toho titulu, že žalovaný platil splátky za dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, pričom od zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia neodstúpil, vyplýva jeho skutočná a vážna vôľa uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok. Tým, že žalovaný čerpal úver, plnil splátky v zmysle ustanovení zmluvy v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150Eur potvrdil prijatie návrhu nie len podpisom a nie mlčaním ani nečinnosťou, ale aj aktívnou akceptáciou a činnosťou. Zmluva o úvere, hoci ide o spotrebiteľský vzťah, nestráca charakter absolútneho obchodu. Podľa ust. § 407 Obchodného zákonníka pritom čiastočným plnením dlhu dochádza k jeho úplnému uznaniu. Už z predmetnej logiky zákona vyplýva akceptácia podmienok Zmluvy zo strany žalobcu uzatvorenej v písomnej forme. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalobca zastáva názor, že ide o platný právny úkon. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017: „Pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ v zmluve neuviedol, že posledná splátka je nižšia než ostatné, tu je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.9.2014 je zrejmé, že je v nej daná náležitosť uvedená je a to dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcím pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. V dôsledku toho preto nemožno za správny považovať názor súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd tu zastáva súhlasný názor s odvolateľom, že i pre prípad zaplatenia aj poslednej 72 splátky dlžníkom v celej dohodnutej výške 106,- Eur (tu pritom nie je vylúčené ani to, že veriteľ sám počas zmluvného vzťahu upozornil dlžníka, že posledná splátka bude nižšia, s jej presnou špecifikáciou, čo sa v bežnej praxi bánk nevyklučuje), by sa prípadný preplatok, tu vo výške 38,75 Eur, stal zo strany dlžníka nárokovateľným preplatkom z úveru, ktorý by mu bol vrátený.“ V zmysle vyššie uvedeného majú za to, že celkovú výšku úveru nemožno stotožniť s jednoduchým súčinom počtu výšky splátok, ale do jej výsledného čísla vstupujú viaceré aspekty, ktoré je potrebné zohľadniť, najmä výšku celkových nákladov (všetky náklady spojené s poskytnutím úveru). Uvedená výška celkovej sumy je teda uvedená v predmetnej zmluve v správnej výške. Na základe vyššie uvedeného Zmluva obsahuje aj správnu výšku RPMN. Žalobca trvá na tom, že jeho nárok nie je premlčaný. Predmetná skutočnosť vyplýva z toho, že žalobu podal včas, t.j. pred uplynutím premlčacej doby. Úver bol zosplatnený ku

dňa 14.04.2016 tak, ako to vyplýva z Aktuálneho stavu doručeného konajúcemu súdu spoločne so žalobným návrhom. Žaloba bola na súd odoslaná dňa 09.04.2019. Premlčanie pritom začalo plynúť od 14.04.2016 a uplynulo dňa 14.04.2019. Zároveň poukazujeme na rozhodnutie Okresného súdu Trnava, sp. zn. 27Csp/3/2019 zo dňa 22.05.2019, v ktorom konajúci súd aplikoval ustanovenie § 101 a nasl. vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke, tak že splátky pohľadávky do zosplatnenia posudzoval vo vzťahu k ich premlčaniu jednotlivito a od zosplatnenia posudzoval premlčanie splátok od uvedeného dátumu, čím nie je možné dospieť, z dôvodu premlčania, k zamietnutiu žaloby v obdobnom prípade v celosti. Konajúci súd uviedol: "Premlčacia lehota zosplatneného úveru začína plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne uvádza: ...ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh. Jednak by bol nelogický, keďže § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Veriteľ vyzval dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky 15.2.2016, pričom bol žalovaný v omeškaní už od splátky splatnej 20.8.2015 a veriteľ žalovaného upozornil na splatenie dlžnej časti úveru dňa 18.1.2016 a súčasne ho upozornil, že ak neuhradí dlh v lehote 15 dní je oprávnený úver zosplatniť. Oznámenie o zosplatnení úveru prevzal žalovaný 19.2.2016. Veriteľ zosplatnil úver v súlade s ustanoveniami 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca podal žalobu na súd dňa 11.1.2019. V zmysle vyššie uvedeného sú nesplatená časť splátky splatnej dňa 20.10.2015 a splátky splatné 20.11.2015 a 20.12.2015 premlčané, pričom ich premlčacia doba uplynula dňa 20.10.2018, 20.11.2018 a 20.12.2018, pred podaním žaloby na súd. Premlčacia doba zosplatnených splátok začala plynúť 20.1.2016, nakoľko po splatnosti tejto splátky veriteľ dňa 15.2.2016 využil svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky. Premlčacia doba by uplynula až 21.1.2019 (pondelok), t. j. po podaní žaloby na súd, preto nárok žalobcu v tejto časti je podaný včas.,

6. Podaním zo dňa 06.09.2019 žalobca zobral čiastočne žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 35,31eur, keď žalovaný po podaní žaloby uhradil dňa 11.04.2019 sumu 16,13eur a dňa 15.05.2019 sumu 19,18eur.

7. Žalobca, jeho právny zástupca a právny zástupca žalovaného s na pojednávanie nedostavili, písomne sa ospravedlnili, súhlasili s tým, aby súd prejednal vec v ich neprítomnosti, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti prihliadol pritom na obsah spisu.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nemá záujem na uzavretí zmluvy, nakoľko nárok je premlčaný. Má za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkov. Istina bola splatená v celom rozsahu, zmluva o úvere je neplatný právny úkon, pohľadávka žalobcu už bola premlčaná. Nárok žalobcu je nedôvodný, navrhuje preto žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

9. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalovaného, oboznámením s listinnými dôkazmi preloženými stranami sporu a zistil tento skutkový stav:

10. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy: Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu.

11. Na základe Zmluvy o úvere dobrá pôžička postupca - Poštová banka, a.s., poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.000 eur a žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky, a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov v 48 mesačných splátkach po 82eur k 10. dňu v mesiaci, úroková sadzba 13,60% ročne, dátum prvej mesačnej splátky 10.02.2014, RPMN Poštovky 14,82%, priemerná RPMN 21,09%, celková čiastka úveru 3.888,98eur, dátum konečnej splatnosti úveru 10.01.2018. V žiadosti o poskytnutie úveru (2) žalovaný žiadal sumu 3.000eur, dobu splácania úveru 4 rok.

12. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, v dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru postupca v zmysle ustanovenia § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornil výzvou na zaplatenie zo dňa 18.03.2016 žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, nakoľko ku dňu 18.03.2016

je pohľadávka banky o viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 528,15eur , pozostávajúcej z omeškanej splátky 492eur a poplatkov 36,15eur . Vyzval zároveň žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

13. Žalovaný na upozornenie nereagoval, preto veriteľ : Poštová banka a.s. vyhlásil dňa 14.04.2016 úver za predčasne splatný.

14. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady:
- dňa 01.07.2016 sumu vo výške 150.00 Eur,- dňa 18.01.2017 sumu vo výške 4.67 Eur,
- dňa 12.05.2017 sumu vo výške 10.37 Eur,- dňa 11.07.2017 sumu vo výške 20.74 Eur,
- dňa 24.08.2017 sumu vo výške 29.38 Eur,- dňa 13.10.2017 sumu vo výške 58.76 Eur
- dňa 16.02.2018 sumu vo výške 103.39 Eur,- dňa 21.05.2018 sumu vo výške 47.74 Eur
- dňa 17.08.2018 sumu vo výške 72.31 Eur

15. Žalobca pred podaním žaloby výzvou zo dňa 20.03.2019, opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný však do dnešného dňa splatnú dlžnú sumu z úveru neuhradil.

16. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka , právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka ,pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ,ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa §-u 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach , môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa §-u 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 35,31eur, keď žalovaný po podaní žaloby uhradil dňa 11.04.2019 sumu 16,13eur a dňa 15.05.2019 sumu 19,18eur. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, preto súd v tejto časti konanie bez ďalšieho zastavil.

19. Predmetom nároku žalobu po čiastočnom späťvzati žaloby v časti o zaplatenie sumy 35,31eur bolo zaplatenie sumy 1.397,40eur s príslušenstvom, pričom žalobca svoj nárok odvodzoval od Zmluvy o úvere - dobrá pôžička uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka a.s.) a žalovaným dňa 29.01.2014, na základe ktorej žalovanému právny predchodca žalobcu poskytol úver 3000eur , ktorý mal žalovaný splácať 48mesačnými splátkami vo výške 82eur k 10 dňu v mesiaci.

20. Žalovaný namietal, že Zmluva o úvere - dobrá pôžička zo dňa 29.01.2014 je absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy, pretože žalovaný v žiadosti zo dňa 24.01.2014 žiadal o úver vo výške 3 000 Eur, ktorý chcel splácať 4 roky k 10. dňu v mesiaci, právny predchodca žalobcu však schválil žiadosť dňa 29.01.2014, pričom však schválil úver vo výške 3 000 Eur s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala a to výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, údaj o RPMN, dátum prvej splátky a konečnej splatnosti úveru a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne právnym predchodcom žalobcu v bode 4.1. zmluvy o úvere. Všeobecné obchodné podmienky sú

napísané miniatúrnym písmom a nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovaným podpísané a žalobca neoboznámil pred podpisom zmluvy žalovaného so znením všeobecných obchodných podmienok. Tak zásadné ustanovenie, ktoré popiera dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré umožňovalo právnomu predchodcovi žalobcu meniť výšku a náležitosti požadovaného úveru, nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Skutočnosť, že žalovaný prijal zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý predstavuje vyplnenie bodu 4.1 zmluvy o úvere právny predchodcom žalobcu dňa 29.01.2014 z podaného žalobného návrhu nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Schválenie žiadosti vyplnením bodu 4.1 zmluvy podpísanej dňa 29.01.2014 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaný svojím podpisom potvrdil prijatie nového návrhu zo dňa 29.01.2014 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a preto je zmluva o úvere absolútne neplatný právny úkon. Žalobca ani právny predchodca žalobcu v konaní nepreukázali, že by právny predchodca žalobcu žalovaného v čase spísania návrhu na poskytnutie úveru písomne vopred informoval o akýchkoľvek konkrétnych podmienkach, za ktorých mu mal byť úver poskytnutý, pričom len samotná informácia, že žalovaný bol oboznámení o RPMN, úrokovej sadzbe, atď., ktorá bola predtlačená a vopred pripravená právny predchodcom žalobcu v zmluve, nie je pre tento účel dostačujúca, keď žalobca túto písomnú informáciu súdu nepredložil. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o úvere zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka.

21. Uvedené tvrdenie žalovaného o neplatnosti právneho úkonu nie je správne, nakoľko žalovaný podpisom Zmluvy o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.1.2017, že pred jej podpisom mu bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva zo samotného znenia zmluvy v bode 4.6 zmluvy a rovnako potvrdil, že bol oboznámený s dokumentmi, ktoré tvoria súčasť zmluvy a to obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky (ďalej len OP a VOP). Právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s. návrh žalovaného nijako nezmenil. Žalovaný žiadal o poskytnutie úveru v výške 3000eur na obdobie 4 rokov bez poistenia. Právny predchodca žalobcu schválil poskytnutie úveru vo výške 3000 eur na obdobie 48 mesiacov bez poistenia. Žalovaný namietal aj veľkosť písma VOP, pričom pri nahliadnutí do VOP súd konštatuje, že písmo je čitateľné voľným okom. Pre uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje prejav vôle smerujúci k jej uzatvoreniu, potvrdzujúci jej uzatvorenie v súlade s vôľou žalovaného.

22. Žalovaný úver čerpal a uhrádzal splátky na zmluvu, tak fakticky prejavil nie len svojim podpisom, ale i hradením úveru svoj skutočný súhlas s uzatvorenou Zmluvou o úvere, čo deklaruje platné písomné uzatvorenie zmluvy, uzatvorenej Zmluvy o úvere. Žalovaný vyplnil formulár označený v záhlaví ako Zmluva o úvere, dobrá pôžička s vedomím a s jeho súhlasom, že ostatné náležitosti, ako výška splátok úveru, splatnosť jednotlivých splátok, ich počet, konečná splatnosť úveru, výška RPMN, ako aj výška priemernej RPMN, výška úrokovej sadzby, ako aj výška celkových nákladov, o ktorých v čase podpisu zmluvného formulára nemal vedomosť ani sám právny predchodca žalobcu, mohli byť žalovanému známe až po posúdení jeho bonity a schopností splácať úver z ním preukázaného príjmu. Právny predchodca žalobcu tieto relevantné údaje doplnil do zmluvy dňa 29.01.2014, pričom takto vyplnenú zmluvu doručil žalovanému, inak by žalovaný nevedel, kedy a v akej výške musí splácať úver a ani by nevedel, že mu ho právny predchodca žalobcu vo výške 3.000 eur schválil. V prejednávanej veci sa nemôže jednať o zmenu návrhu zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, keďže predtým právny predchodca žalobcu žiaden návrh žalovanému, ktorý by bol doplnením údajov, nedal. Jediný, kto dával návrh na uzavretie zmluvy bol žalovaný. Zo strany právneho predchodcu žalobcu sa tak nejednalo o taký postup jeho ako veriteľa, ktorý by bol v rozpore s kogentnou právnou úpravou § 43a a nasl. OZ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vznikla výlučne na základe návrhu žalovaného, doplneného právny predchodcom žalobcu. Ak by právny predchodca žalobcu nebol doplnil do Zmluvy o úvere povinné

údaje, Zmluva by nevznikla. Sú to totiž podstatné náležitosti vyžadované Obchodným a Občianskym zákonníkom, ako aj Zákonom o spotrebiteľských úveroch. O tom, že Zmluva o úvere vznikla a má písomnú formu niet žiadnych pochybností, a to aj preto, že ju žalovaný neodmietol. Naopak obe zmluvné strany ju podpísali a bez akýchkoľvek výhrad prijali. O tom, že s návrhom žalovaného právny predchodca žalobcu súhlasil, ako aj že žalovaný bez výhrad súhlasil s údajmi doplnenými právnym predchodcom žalobcu svedčí to, že si sumu 3.000eur od právneho predchodcu žalobcu zinkasoval a túto aj čiastočne splatil.

23. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, preto sa súd ďalej zaoberal námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok žalobcu, ktorému bola pohľadávka postúpená, je premlčaný.

24. S účinnosťou od 01.05.2014 podľa §52 ods.2OZ na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Od účinnosti tohto ustanovenia sa vzťahuje toto ustanovenie aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Teda ak dotknutá zmluva je úverovou zmluvou, je tiež zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva -zák.č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS, zákon o ochrane spotrebiteľa, všeobecnú úpravu obsiahnutú v §52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách. Nepochybne je totiž zmluvou typovou, uzavretou medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý nemal možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť. Za danej situácie tak na právne vzťahy strán sporu je dôvodné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj pokiaľ ide o posúdenie premlčania.

25. V danej veci sa súd vysporiadaval s tým, ako plynie premlčacia doba, ak žalobca resp. jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru, a má za to, že ak príde k zosplatneniu, potom premlčacia doba začína plynúť po zročnosti nesplatenej splátky.

Právny predchodca žalobcu využil svoje právo na zosplatnenie úveru, a to podaním zo dňa 14.04.2016, teda k mimoriadnemu zosplatneniu prišlo ku dňu 14.04.2016.

26. §101OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou či dlhšou) premlčacou dobou. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil.

27. Okamih, kedy si možno právo uplatniť na súde po prvý raz, nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Zročnosť môže byť určená dohodu, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu. Ak čas splnenia záväzku nebol dohodnutý ani inak určený právnym predpisom, či určiteľný rozhodnutím súdu, dlžník je podľa §563 OZ povinný splniť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Prvá objektívna možnosť vykonania tohto práva je daná okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať, t.j. dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo k vzniku tohto právneho vzťahu dohodnutého na neurčitú dobu. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nielen pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky alebo pre právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia a taktiež na jednotlivé splátky, na ktoré bolo dohodou účastníkov daného právneho vzťahu rozložené celé plnenie.

28. Plnenie dlhu teda možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa §101 OZ plynie samostatne. Zákon v ustanovení §565 OZ umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (§565). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia

doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nespĺní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Ak dlžník nedodrží dohodou o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale závisí na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 565 OZ je modifikované tak, že veriteľ je v prípade nesplatenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatených splátok.

29. V liste zo dňa 18.03.2016 - Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ku dňu 18.03.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 14.04.2016 - Výzva na úhradu dlžnej sumy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru k 14.04.2016. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť 10.01.2016 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) a uplynula 10.01.2019. Keďže žalobný návrh bol doručený žalobcom konajúcemu súdu až dňa 09.04.2019, pohľadávka žalobcu je premlčaná, a preto súd vo zvyšku žalobu žalobcu pre námietku premlčania vznesenú žalovaným, keď súd premlčaný nárok žalobcu nemohol v súdnom konaní žalobcovi priznať, zamietol.

30. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Súd uvádza, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatených splátok. Súd zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo. (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019).

31. Dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžníka a veriteľa alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri plnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky určená poslednou splátkou. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ.) Ide o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach. Ak dlžník nedodrží dohodou o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Ustanovenie § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, a to od 01.11.2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky

oprávnený požadovať od dlžníka zaplataenie celého zvyšku pohľadávky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (aktuálne § 53 ods. 9 OZ). Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplataenej splátky. V nadväznosti na uvedenú zákonnú úpravu odvolací musí prisvedčiť odvolacím námietkam žalovaného, že premlčacia doba nezačína plynúť od dátumu, kedy bol úver zosplataený, ale od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplataený. (Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019).

32. Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §-u 255 ods.1 a §-u 256 ods.1CSP, keď žalovaný v časti o zaplataenie sumy 35,31 eur procesne zavinil, že konanie sa muselo v tejto časti zastaviť, keď sumu 35,31 eur zaplatil počas konania, kedy súd prizná náhradu trov konania protistrane (tu žalobcovi) a žaloba bola vo zvyšku zamietnutá, preto žalovanému, ktorý mal vo veci neúspech iba nepatrný (žalobca žiadal zaplataenie sumy 1.397,40eur s prísl., zastavené konanie bolo v časti o zaplataenie sumy 35,31eur), priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).